

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Cobzac Elena

Judecători

Mardari Dumitru

Vascaș Nina

Ghervas Maria

Bejenaru Iurie

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpat și de către avocatul acestuia Mămăligă Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Chiosa Serghei Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 19.02.2015 - 08.07.2016

2. instanța de apel: 02.08.2016 – 23.02.2017

09.08.2017-22.12.2017

11.07.2018-27.02.2019

3. instanța de recurs: 25.05.2017 – 04.07.2017

20.02.2018-05.06.2018

03.06.2019-03.12.2019

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 08 iulie 2016, Chiosa Serghei a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Chiosa Serghei este învinuit că, exercitând profesia de avocat în baza licenței nr. 1180 din 13.07.2006, reprezentând interesele lui Eșanu Constantin, susținând că are influență asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei ultimului, a pretins de la Eșanu Victoria mijloace bănești în sumă de 1100 Euro, dintre care a primit mijloace bănești în sumă de 900 Euro, prin ce a comis trafic de influență în următoarele circumstanțe:

La 21.11.2014, Chiosa Serghei aflându-se pe str. Varnița, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Eșanu Victoria, de la care în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma de 300 Euro în vederea prestării serviciilor juridice, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens și a pretins suplimentar suma de 600 Euro, pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10 ca loc al executării pedepsei lui Eșanu Constantin

și pentru procuror în vederea neatacării acesteia la Curtea de Apel.

La 27.11.2014, Chiosa Serghei în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, aflându-se în sediul Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău i-a comunicat lui Eșanu Victoria că deja s-a înțeles cu judecătorul, cât și cu procurorul și urmează să le transmită banii anterior conveniți și totodată, Chiosa Serghei la 27.12.2014, aflându-se în parcare din apropierea Centrului Comercial „Grand Hall” de pe bd. D. Cantemir, mun. Chișinău, a pretins repetat mijloace bănești în cuantum de 800 Euro, afirmând că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit 600 Euro.

Prima instanță a indicat că Chiosa Serghei a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică de faptul că a pretins și a primit bani, pentru sine, susținând că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Chiosa Serghei să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 4000 unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcția de avocat pe o perioadă de 5 ani.

În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că:

- martorul Eșanu Victoria a confirmat faptul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice comise de învinuit, chiar dacă atitudinea ei personală față de cele întâmplate era că a fost înșelată de învinuit, însă componența prevăzută de art. 326 Cod penal, se consideră consumată din momentul pretinderii de a avea influență chiar dacă această influență nu a fost realizată;

- martorul a confirmat că încheierea contractului urma să aibă loc după transmiterea banilor, unde urma să fie introdusă o sumă de bani mult mai mică, deoarece contractul de asistență juridică nu reprezintă decât camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești;

- martorul Eșanu Petru și-a susținut declarațiile date la urmărirea penală și confirmă pe deplin anume faptul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice și la fel a confirmat faptul transmiterii mijloacelor bănești și a sumei de bani care era constant majorată de învinuit;

- martorul Ciobanu Petru la fel și-a confirmat declarațiile date la urmărirea penală, însă nu a putut explica relația acestuia cu Chiosa Serghei în partea ce ține de garantarea achitării mijloacelor financiare de Eșanu Victoria, nu a fost clară apariția acestei obligațiuni și natura acesteia, fapt care lasă loc de interpretări precum că acesta cunoștea că mijloacele bănești urmau a fi utilizate pentru comiterea unei infracțiuni;

- apărarea pe tot parcursul procesului a încercat să sensibilizeze instanța asupra a două arii de conflict că învinuitul a acționat în bază de contract și a fost doar un rol bine jucat în vederea convingerii clientului să achite mijloacele bănești,

însă nu a realizat careva influențe asupra persoanelor publice;

- ipoteza dată trebuie apreciată critic de către instanță din următoarele considerente: aceasta a fost poziția învinuitului la faza de urmărire penală, care ulterior a renunțat la declarațiile date organului de urmărire penală, la fel, martorul Eșanu Victoria a dat declarații precum că pretinderea de a avea influență, acesta a comis-o încă de la prima întâlnire când încă nu a fost semnat un contract de asistență juridică, contractul de asistență juridică a fost unul fictiv cu scopul camuflării momentului primirii banilor și a scopului real de utilizare a mijloacelor bănești, fapt care confirmă că suma a fost diminuată și au fost efectuate diferite înscrisuri cu creionul, care ulterior urmau a fi fost modificate după bunul plac a învinuitului;

- a doua modalitate de convingere a instanței reprezintă tentativa de convingere că totul a reprezentat o provocare și învinuitul a fost manipulat să comită infracțiunea, dar această versiune nu este verosimilă din următoarele considerente: declarantul nu este angajat al CNA, la baza învinuirii și a probelor acuzării nu au fost puse careva probe obținute în afara urmăririi penale sau obținute și prezentate doar de declarant, învinuitul nu a fost influențat printr-o ofertă ce nu putea fi refuzată, adică nu i-a fost oferit un milion de dolari pentru a realiza ceva, el singur a numit prețul și singur a explicat modalitatea de cheltuire a banilor prin împărțirea acestora persoanelor publice. Nu au fost create sau simulate careva condiții sau factori care l-ar fi determinat pe învinuit să comită o infracțiune, în momentul pornirii urmăririi penale învinuitul deja pretinsese că poate influența persoanele publice, organul de urmărire penală doar a documentat cazul;

- interceptarea comunicărilor fiind autorizată de judecătorul de instrucție, ulterior legalizată, nu a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și deci legalitatea obținerii acestora nu poate fi supusă cărorva dubii, din care rezultă incontestabil că Chiosa Serghei a pretins că are influență asupra persoanelor publice, a descris întreg mecanismul și modul în care acesta a realizat acea influență. Acesta clar și fără careva camuflări a comunicat că a oferit mijloace bănești persoanelor publice pentru ca acestea să emită o hotărâre pozitivă pe caz;

- în cauza penală de acuzare a lui Chiosa Serghei nu au fost utilizați ofițeri sub acoperire și nici agenți ai acestora. În cadrul urmăririi penale de către procuror nu au fost autorizate măsuri speciale de investigație cu utilizarea investigatorilor sub acoperire. Mai mult, participarea benevolă și necondiționată a martorului Eșanu Victoria la efectuarea măsurii speciale de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului, a fost confirmată de martor în fața instanței. O astfel de încălcare nu a avut loc, de aceea această participare nu poate fi considerată ca activitate sub acoperire;

- apărarea nu a prezentat nici un argument plauzibil că contestarea temeiniciei acestei încheieri nu ar fi avut nici un efect. Pretinderea banilor de către inculpat a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat, adică anterior pornirii procesului penal. Apărarea a avut acces la toate materialele cauzei, la toate probele administrate atât la faza de urmărire penală cât

și la faza de examinare în instanța de judecată. Mai mult, apărarea a dispus de toate informațiile pertinente pentru a-și pregăti o poziție legală, iar acuzarea nu a intenționat de a ascunde probe și de a nu le prezenta apărării și instanței de judecată;

- potrivit textului sentinței este evident că instanța de judecată apreciază selectiv evenimentele relatate în cadrul audierii martorului Eșanu Victoria, aceasta abil scoate în evidență contradicțiile referitor la sumele solicitate (cu toate că cu lux de amănunte s-a demonstrat că anume Chiosa Serghei modifica cuantumul sumei - fapt care creează aparent starea de confuzie), însă absolut nefondat judecătorul în sentință nu dă apreciere anume faptului că au fost solicitate mijloace bănești pentru influențarea persoanelor publice;

- în continuarea examinării tendențioase judecătorul nu dă o apreciere obiectivă interceptărilor convorbirilor, ci doar caută să găsească careva confuzii mereu contrapunându-le cu audierea martorului Eșanu Victoria, fără a ține cont de faptul că din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă destul de mare de timp, de emoțiile persoanei care se confruntă cu o situație inedită ce profund afectează emoțional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit că învinuirea înaintată lui Chiosa Serghei, în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Din probele administrate la cauza penală, instanța de apel a constatat că între avocatul Chiosa Serghei și martorul Eșanu Victoria a fost încheiat un contract de asistență juridică cu nr. 21 din 24 noiembrie 2014, prin care se confirmă că Cabinetul avocatului „Serghei Chiosa” în persoana avocatului Chiosa Serghei se obligă să reprezinte interesele beneficiarului Eșanu Victoria în raporturile juridice cu terțe persoane, în instanțele de judecată, organele de drept, autoritățile de stat, private și obștești, iar beneficiarul se obligă să achite serviciile prestate. Suma onorariului pentru prestarea serviciilor prevăzute de prezentul contract constituie 300 Euro.

În acțiunile inculpatului nu s-a constatat elementul de „pretindere” din partea acestuia, deoarece din plângerea martorului Eșanu Victoria și din procesul-verbal de audiere a martorului rezultă că, la prima întâlnire avută cu Chiosa Serghei, precum și după ce i-a transmis suma de 300 Euro pentru serviciile juridice, în discuțiile cu inculpatul, ultimul i-a spus martorului că pentru ca judecătorul să emită o hotărâre adecvată și pentru ca procurorul să nu conteste hotărârea instanței de judecată este necesară suma de 600 Euro, însă în cadrul ședinței de judecată martorul Eșanu Victoria a declarat că la prima întâlnire cu inculpatul Chiosa Serghei s-a înțeles cu acesta despre suma contractului pentru acordarea asistenței

juridice de 300 Euro și achitarea de către martor a sumei de 5000 lei, fără a avea careva discuții suplimentare în vederea pretinderii din partea inculpatului a banilor pentru a influența procurorul și judecătorul.

Instanța de apel a menționat că, fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 326 Cod penal, trebuie să fie realizată până la adoptarea deciziei de către factorii de decizie, însă din materialele cauzei și anume, declarațiile martorului Eșanu Victoria rezultă că inculpatul a început să pretindă sumele de 600 și 800 Euro după adoptarea încheierii din 16.12.2014, începând cu expedierea mesajului telefonic de către inculpat, ceea ce a determinat-o pe Eșanu Victoria să se adreseze cu plângere organelor respective.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului s-a invocat că:

- este eronată constatarea instanțelor de judecată, care justifică acțiunile inculpatului prin faptul că sumele pretinse au fost un onorariu pe care Eșanu Victoria, conform clauzelor contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, refuza să le acorde lui Chiosa Serghei pentru serviciile prestate, or, din suportul probatoriu care a fost supus unei cercetări minuțioase în ambele instanțe de judecată s-a constatat că, Chiosa Serghei, în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma de 300 euro, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens, iar apoi a pretins suplimentar suma de 600 euro pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10 locul executării pedepsei lui Eșanu Constantin și pentru procuror în vederea neatacării acestei încheieri la Curtea de Apel;

- încheierea contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, nu reprezintă alt ceva decât camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești, or, acest contract la care face referire instanța de apel, nu îndeplinește toate exigențele prevăzute de lege atât timp cât nu este indicat concret onorariul, mai mult, la materialele cauzei penale se constată prezența și a altui contract nr. 25 (f.d. 75-80, vol. I), iar prin contrapunerea acestor contracte se constată că ele conțin date diferite privind quantumul onorariului, beneficiarul serviciilor prestate și fiind audiat în calitate de bănuț, Chiosa Serghei nu a putut explica necesitatea perfectării a 2 contracte, suma diferită a onorariului specificat în acestea, inclusiv și faptul că, de facto contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014, a fost încheiat deja după pronunțarea încheierii din 12.12.2014, adică pe data de 27.12.2014;

- o altă eroare gravă de fapt sunt circumstanțele reținute de către instanța de apel în pct. 5.5 al deciziei, în care instanța constată că conform contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, onorariul lui Chiosa Serghei constituia 300 Euro, pe când făcând referire la declarațiile inculpatului Chiosa Serghei indică contrariul, specificând că quantumul onorariului este de 600 Euro, ce la moment era echivalentul sumei de 11350 lei, iar Eșanu Victoria acceptând condițiile acordării

asistenței juridice, în contractul de acordare a asistenței juridice a indicat-o cu creionul. Mai mult, însăși inculpatul a susținut în cadrul audierii că, Eșanu Victoria nu a achitat onorariul la momentul întocmirii contractului, urmând ca această sumă să fie achitată mai târziu, totodată rubrica „beneficiar” din contract nefiind completată datorită faptului că contractul urma să fie semnat nemijlocit de către Eșanu Constantin și prin urmare, instanța de apel a denaturat faptele constatate, acestea fiind într-o contradicție evidentă cu probele administrate;

- instanța de apel eronat a pus la îndoială credibilitatea martorului Eșanu Victoria, în acest sens invocând prezența divergențelor declarațiilor prezentate la faza urmăririi penale și în prima instanță, or, aceasta a confirmat faptul că Chiosa Serghei a pretins de la dânsa direct mijloacele bănești, susținând faptul că are influență, și-a realizat acea influență asupra judecătorului și procurorului din sect. Rîșcani;

- o altă abordare greșită a instanțelor de judecată, reprezintă tentativa de convingere, că totul a constituit o provocare și inculpatul a fost manipulat să comită infracțiunea, or, ambele instanțe urmau să evalueze dacă acțiunile așa zisului provocator au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă fără intervenția provocatorului, iar participarea benevolă și necondiționată a martorului Eșanu Victoria la efectuarea măsurii speciale de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului a fost confirmată de martor în fața primei instanțe și această participare nu poate fi considerată ca activitate sub acoperire;

- la adoptarea deciziei instanța de apel a repetat eroarea de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă probelor prezentate de acuzare.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel din 23 februarie 2017 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a conchis că soluția instanței de apel privind menținerea achitării inculpatului în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal este pripită și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.

De asemenea, s-a reținut că instanța de apel respingând apelul procurorului nu invocă circumstanțele care au stat la baza concluziei sale și își întemeiază soluția doar prin descrierea probelor, însă la adoptarea hotărârii e rezonabilă expunerea circumstanțelor faptelor comise, luându-se în considerare cronologia evenimentelor și probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei, pe fiecare episod sau infracțiune aparte.

Instanța de recurs luând în considerare argumentele invocate în recurs și motivele concluziei de achitare în coroborare cu materialele cauzei, a constatat că instanța de apel întru menținerea sentinței primei instanțe indică că „inculpatul s-a înțeles cu martorul Eșanu Victoria ca pentru prestarea serviciilor juridice, ultima să

achite suma onorariului în mărime de 600 euro, echivalentul a 11350 lei, care a fost indicată în contractul nr. 21 din 24.11.2014 cu creionul, unde era indicat 300 euro, deoarece Eșanu Victoria nu a achitat-o la momentul întocmirii contractului”, dar această argumentare este una pripită și lipsită de motivare, deoarece la materialele cauzei este prezent contractul nr. 25, din 24.11.2014 (f.d. 75, vol. I), identic cu contractul nr. 21 (f.d. 80, vol. I), din aceeași dată, în care este indicat că suma onorariului pentru prestarea serviciilor juridice constituie 300 euro și prin urmare, este prezentă contradicția între argumentul instanței de apel și materialele cauzei, or, reiese că probele au fost cercetate superficial și pentru a se ajunge la concluzia de achitare s-a pus la bază doar mențiunea scrisă cu creionul în contractul nr. 21.

În altă ordine de idei, instanța de recurs a atestat că instanța de apel urma să clarifice de ce a fost încheiat un alt contract, dacă toată suma onorariului a fost indicată în contractul nr. 21 sau care a fost necesitatea de a indica cu creionul suma de 11350 lei, echivalentul sumei de 600 euro, dacă a fost încheiat contractul nr. 25.

Mai mult, instanța de recurs a notat că, inculpatul a declarat că în momentul încheierii contractului nr. 21 din 24.11.2014, rubrica „beneficiar” nu a fost completată deoarece contractul urma a fi semnat de către Eșanu Constantin, pe numele căruia a fost eliberat și mandatul nr. xxxxx, din 24.11.2014, însă nu a explicat de ce acest contract a fost semnat totuși de către Eșanu Victoria și când anume, totodată, instanța de recurs a reținut ca fiind abstracte declarațiile inculpatului, deoarece tot el a recunoscut și a relatat că la 16.12.2014 a expediat un mesaj telefonic martorului Eșanu Victoria, cu conținutul „Oameni buni, unde vă este cuvântul, nu mă faceți să revendic decizia”, mesaj pe care instanța de apel l-a interpretat ca fiind cu scopul de a obliga martorul să-și onoreze obligațiunile ce țin de achitarea onorariului, însă se omite că de fapt încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 12.12.2014 era deja în favoarea deținutului Eșanu Constantin și a avocatului său, care nu avea motiv de a o contesta.

Totodată, s-a indicat că atât prima instanță, cât și cea de apel au menționat că acțiunile lui Eșanu Victoria au fost o sursă de a obține probe prin provocare de către organul de urmărire penală, însă instanțele de judecată nu și-au argumentat poziția în acest sens și nu au elucidat dacă acțiunile așa zisului „provocator” au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă fără intervenția provocatorului sau dacă activitatea a fost efectuată de către o persoană privată care a acționat ca investigator sub acoperire, în timp ce aceasta a fost de fapt organizată și condusă de către colaboratorii de poliție. Concomitent, s-a menționat că deși instanța de apel face trimitere la unele hotărâri CtEDO, de fapt doar le descrie, însă nu le coraportează speței date, deși CtEDO accentuează că, în cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele naționale trebuie minuțios să examineze materialele cauzei pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2017, fiind rejudecată cauza, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe.

10. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului Chiosa Serghei, de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Chiosa Serghei au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar prima instanță a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că inculpatul Chiosa Serghei urmează a fi achitat, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce să demonstreze incontestabil că în acțiunile lui Chiosa Serghei sunt prezente elementele constitutive ale faptei infracționale incriminate acestuia, or, învinuirea adusă este bazată doar pe presupuneri și dubii, care nu au fost înlăturate, fapt care face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare.

Raportând la situația din speță, practica CtEDO, instanța de apel a menționat că în ședința instanței de apel acuzatorul de stat, de fapt a susținut toate probele administrate la faza urmăririi penale și cercetării judecătorești, bazate de altfel pe dubii, fără însă a prezenta careva alte probe noi, declarații ale martorilor, înscrisuri, sau alte acte ce ar identifica și înlătura presupunerile și dubiile admise în cadrul acestei cauze penale și ar permite după caz modificarea concluziei de achitare și permiterea reaprecierii probatoriului, în vederea pronunțării unui act judecătoresc de condamnare.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care a indicat temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, a invocat că:

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- în speță este prezentă aprecierea incorectă, tendențioasă și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, nefiind indicat în decizie nici un motiv bazat pe probe, de ce în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală;

- probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul instanțelor de judecată, demonstrează incontestabil vinovăția lui Chiosa Serghei în comiterea infracțiunii incriminate și anume, chiar din declarațiile cu divergențe

esențiale ale inculpatului, prin care se demască singur de comiterea infracțiunii imputate;

- este eronată constatarea instanțelor de judecată, care justifică acțiunile inculpatului, precum că sumele pretinse au fost un onorariu pe care Eșanu Victoria, conform clauzelor contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, refuza să le acorde inculpatului pentru serviciile prestate, or din suportul probatoriu care a fost supus unei cercetări minuțioase în ambele instanțe de judecată, constată contrariul, că, Chiosa Serghei în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma 300 euro, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens, iar apoi a pretins suplimentar suma de 600 euro pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri, prin care să fie stabilit Penitenciarul nr.10 locul executării pedepsei lui Eșanu Constantin și pentru procuror în vederea neatacării acestei încheieri la Curtea de Apel;

- încheierea contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, nu reprezintă alt ceva decât, camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești, or acest contract la care face referire instanța de apel, nu îndeplinește toate exigențele prevăzute de lege atât timp cât nu este indicat concret onorariul, mai mult la materialele cauzei penale este prezent și a alt contract nr. 25 (f.d. 75-80 vol. I), iar prin contrapunerea acestor contracte se constată că ele conțin date diferite privind quantumul onorariului, beneficiarul serviciilor prestate. Fiind audiat în calitate de bănuț, Chiosa Serghei nu a putut explica necesitatea perfectării a 2 contracte, suma diferită a onorariului specificat în acestea, inclusiv și faptul că, de facto contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014, a fost încheiat deja după pronunțarea încheierii judecătorești Rîșcani din 12.12.2014, adică pe data de 27.12.2014 ;

- instanța de apel eronat a pus la îndoială credibilitatea martorului Eșanu Victoria, în acest sens invocând prezența divergențelor declarațiilor prezentate la faza urmăririi penale și în prima instanță, or aceasta a confirmat faptul că Chiosa Serghei a pretins de la dânsa direct mijloacele bănești, susținând faptul că are influență și și-a realizat acea influență asupra judecătorului și procurorului din sect. Rîșcani;

- declarațiile martorului Eșanu Victoria coroborează cu declarațiile martorului Eșanu Pavel, care a reiterat în instanța de apel, faptul pretinderii de către Chiosa Serghei, de a avea influență asupra unei persoane publice și la fel a confirmat faptul transmiterii mijloacelor bănești și a sumei de bani care era constant majorată de inculpat;

- martorul Ciobanu Petru, la fel și-a confirmat declarațiile date la urmărirea penală însă nu a putut explica relația acestuia cu Chiosa Serghei în partea ce ține de garantarea achitării mijloacelor financiare de Eșanu Victoria, nu a fost clară apariția acestei obligațiuni și natura acestui fapt care lasă loc de interpretări, precum că acesta cunoștea că mijloacele bănești urmau a fi utilizate pentru comiterea unei infracțiuni. Mai mult, martorul Ciobanu Petru în instanța de apel, nu a putut argumenta declarațiile prezentate de Eșanu Victoria care a relatat că, aceasta într-o discuție telefonică purtată cu socrul său a fost rugată să-și retragă plângerea de la

CNA, cerință pe care socrul a înaintat-o fiind influențat de martorul Ciobanu Petru, care avea un rol de intermediar în relațiile apărute între Chiosa Serghei și Eșanu Victoria;

- sunt relevante la caz și declarațiile martorului Pleșca Sergiu date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond și apel (f.d.63 vol. II);

- instanța de apel preluând poziția primei instanțe, prin care instanțele indică la credibilitatea declarațiilor martorilor acuzării, în partea ce ține de cele relatate aferent evenimentelor infracționale, a dat dovadă de parțialitate;

- o altă abordare greșită a primei instanțe și de apel, reprezintă tentativa de convingere, că totul a constituit o provocare și inculpatul Chiosa Serghei a fost manipulat să comită infracțiunea;

- interpretările contradictorii date de către instanță și invocarea practicii CtEDO, fără a explica în ce mod hotărârile Curții sunt aplicabile în speța dată, exclud însăși existența provocării;

- este dovedit pe deplin lipsa vreunui element de provocare, fapt invocat de apărare la toate etapele judecării cauzei. În această ordine de idei, alegațiile apărării puse la baza deciziei nominalizate referitoare la presupusa provocare a inculpatului la comiterea faptei de trafic de influență, sunt nefondate și lipsite de probe, ori anume statului, îi revine sarcina de a demonstra inexistența vreunei provocări la comiterea infracțiunii;

- suspiciunea la Eșanu Victoria de comitere a infracțiunii de trafic de influență incriminată inculpatului, a apărut din momentul transmiterii mijloacelor bănești în sumă de 300 Euro, ca mai apoi inculpatul Chiosa Serghei, să mai pretindă pentru judecător și procuror suma de 600 și respectiv 800 Euro, care indica direct asupra comiterii unei infracțiuni. În coraport cu condiția invocată anterior, acuzarea subliniază că martorul Eșanu Victoria nu a avut calitatea de investigator sub acoperire în cadrul prezentului proces penal. Astfel, organul de urmărire penală a avut temeiuri de a presupune rezonabil că infracțiunea săvârșită de Chiosa Serghei, în alternativa laturii obiective exprimate prin pretinderea banilor este consumată, fapt ce impune concluzia că această infracțiune a fost comisă fără concursul organelor de drept. În speță, investigația penală l-a vizat pe Chiosa Serghei, ca persoană care a comis o infracțiune concretă și nu a vizat orice avocat susceptibil de a pretinde, accepta și primi bani pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale;

- potrivit declarațiilor martorului Eșanu Victoria care au fost date sub jurământ, aceasta nici nu-l cunoștea până la caz pe Chiosa Serghei, astfel neavând intenție să-l calomnieze ori să facă declarații neveridice;

- inexistența unei presiuni în sensul stabilit de Curte se confirmă și prin interceptarea comunicărilor care fiind autorizată de judecătorul de instrucție, ulterior legalizată, nu a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și deci legalitatea obținerii acestora nu poate fi supusă cărorva dubii. Din interceptarea comunicărilor rezultă indubitabil că Chiosa Serghei a pretins că are influență asupra persoanelor publice, a descris întreg mecanismul și modul în care acesta a realizat acea

influență. Acesta clar și fără careva camuflări a comunicat că a oferit mijloace bănești persoanelor publice pentru ca acestea să emită o hotărâre pozitivă pe caz;

- în cauza penală de acuzare a lui Chiosa Serghei nu au fost utilizați ofițeri sub acoperire și nici agenți ai acestora. Mai mult, participarea benevolă și necondiționată a martorului Eșanu Victoria la efectuarea măsurii speciale de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului, a fost confirmată de martor în fața instanței de fond;

- acuzarea a dovedit lipsa unor circumstanțe ce ar permite a presupune existența dependenței martorului Eșanu Victoria, față de organele de drept. În special martorul a negat în cadrul audierii faptul constrângerii sale de către organele de drept, inclusiv că ar fi primit careva avantaje de la colaboratori ai organelor de drept sau de la alte persoane pentru a participa la efectuarea măsurilor speciale de investigații. În circumstanțele expuse, cu excepția definițiilor conținute în hotărârea Ramanauskas contra Lituaniei, nu este aplicabilă în speță, or nu poate fi vorba despre o similitudine între cazuri;

- nu poate fi susținut drept relevant argumentul instanței de apel, privind declararea nulă a probei ce ține de acțiunile martorului Eșanu V. din 24.12.2014 și 27.12.2014 care constituie o obținere de probe prin provocare de către organul de urmărire penală, ceea ce contravine prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, care prevede că nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza unei sentințe datele obținute prin provocare, sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, or procurorul a verificat detaliat veridicitatea afirmațiilor invocate în reclamația depusă de Eșanu Victoria și a motivelor inerente ei;

- instanța de apel preluând soluția adoptată de către prima instanță, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, nu a examinat aprofundat întrebarea dacă autoritățile de urmărire penală au depășit limitele autorizate pentru modelul de simulare a comportamentului criminal, nu a verificat și nu a indicat în special motivele pentru care operațiunea a fost prevăzută, - amploarea participării organului de urmărire penală la infracțiune,- precum și natura provocării sau presiunilor exercitate asupra lui Chiosa Serghei;

- instanța de apel a lăsat fără apreciere și alte probe, aduse de către acuzare, care reflectă în mod obiectiv tabloul general al evenimentului infracțional imputat inculpatului, cum ar fi raportul de expertiză nr. 322 din 05.01.2015, cu planșa fotografică, procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 25.12.2014, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.12.2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.12.2014, procesul-verbal de percheziție din 27.12.2014, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 05.01.2015, procesul-verbal de ridicare a documentelor din 27.12.2014, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 13.01.2015, procesul-verbal de ridicare a documentelor din 26.01.2015, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 27.01.2015, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.01.2015, procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație -controlul transmiției și primirii banilor din 30.12.2014, procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație;

- instanța de apel, la adoptarea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, Colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de apel a preluat concluziile formulate de prima instanță, fără a proceda la o apreciere proprie, specifică activității de judecare a apelului, cerință prevăzută la art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, lăsând fără argumentare fiecare din criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale, invocate de apelant.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2018 a fost admis recursul declarat, fiind casată toată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

13. În motivarea deciziei, instanța de recurs a indicat că lecturând textul deciziei instanței de apel din 22 decembrie 2017 (f.d. 96-135, vol. III), instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu a executat indicațiile instanței de recurs și iarăși nu s-a expus prin argumente clare și precise, asupra acestor motive esențiale supuse atenției sale inclusiv, în apelul declarat de procuror, nefiind coroborate declarațiile inculpatului Chiosa Serghei cu declarațiile martorului Eșanu Pavel în instanța de apel (f.d. 78-79, vol. III), și cu procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 23 ianuarie 2015, interceptarea comunicărilor și imaginilor întâlnirilor ce au avut loc între Eșanu Victoria și avocatul Chiosa Serghei, stenogramele acestor comunicări (f.d. 40-52, vol. I), măsuri speciale de investigație legalizate prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 ianuarie 2015 (f.d. 58-59, vol. I).

Totodată, urmare a celor expuse supra instanța de recurs a reținut că instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului (f.d. 170-174, vol. II), descrise și în pct. 2 a prezentei decizii și nu a examinat nici chestiunile esențiale supuse atenției.

În viziunea instanței de recurs, din conținutul părții descriptive a deciziei atacate, rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și s-a expus superficial asupra motivelor relevante invocate în apel și a motivat superficial soluția, fără a evalua și a exclude în totalitate divergențele din probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în prima instanță, verificate în ședința instanței de apel, cum ar fi declarațiile inculpatului Chiosa Serghei și a martorilor Eșanu Victoria, Eșanu Pavel, coroborate cu stenogramele comunicărilor dintre Chiosa Serghei și Eșanu Victoria din 27.12.2014, consemnate în procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 23 ianuarie 2015 (f.d. 40-52, vol. I), în care este

consemnat că inculpatul Chiosa Serghei declară că: „[...] N-o vrut să ieie, n-o vrut să meargă judecătorul la, la asta, la trei sute, [...] I-am spus trei sute, trei sute, bun și seara m-o chemat înainte de hotărâre și o spus că nu merge, nu se premește încolo ncoace „ladno”, i-am dat cinci sute”, „[...] Da, și o mârș și trei sute i-am dat procurorului, după pentru și să dau, eu trebu să dau înainte de hotărâre [...], [...] Eu am dat opt sute și amu vedem și ni-o rămas nii [...], [...] Când lu procuror după asta iam dat știi că s nu pe urmă astăia. Judecătorului tot iam dat și înainte de cîteva zile, săptămâna șeia...[...]. Aceste fraze confirmă pretinderea și primirea banilor de către inculpat pentru influențarea judecătorului și procurorului, și nu pot fi percepute ca provocare cu instigare din partea martorului Eșanu Victoria, care a fost contactată prin mesaj de inculpat și nu invers.

În consecință, instanța de recurs a stabilit că, instanța de apel a adoptat incorect o decizie de menținere a sentinței de achitare a inculpatului Chiosa Serghei de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, printr-o motivare greșită, fără a indica probe certe despre lipsa sau prezența acțiunilor de provocare în speță, precum și fără a corobora în ansamblu cumulul de probe administrat legal la cauza penală, și a lăsat fără o argumentare cuvenită motivele relevante invocate în apelul declarat de procuror, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel recursul declarat de procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chiosa S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 3500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 70.000 lei.

15. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că instanța de fond a stabilit eronat starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond ajungînd eronat la concluzia achitării lui Chiosa Serghei învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, din motivul că nu s-au întrunit elementele componenței infracțiunii.

În pofida faptului că inculpatul, Chiosa Serghei, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de recurs a constatat că vinovăția acestuia este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate și verificate în ședința instanței de apel: declarațiile martorilor Eșanu V., Ciobanu P., Pleșca S., Eșanu P., raportul de expertiză nr. 322 din 05.01.2015, cu planșa fotografică (f.d. 88-95, voi. I); procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 25.12.2014, cu anexe, (f.d. 14-17, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.12.2014, cu anexe (f.d. 18-22, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.12.2014 (f.d. 24, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 27.12.2014, cu anexe; (f.d. 69-72, vol. I); procesul-verbal de cercetare a

documentelor din 05.01.2015 prezentate benevol de către Chiosa Serghei, (f.d. 76, vol. I); procesul-verbal de ridicare a documentelor din 27.12.2014 (f.d. 78, vol. I); procesul-verbal de cercetare a documentelor din 13.01.2015; (f.d. 81, vol. I); procesul-verbal de ridicare a documentelor din 26.01.2015 întocmit în baza ordonanței de ridicare din 26.01.2015 (f.d. 98, vol.I); procesul-verbal de cercetare a documentelor din 27.01.2015 ridicate la 26.01.2015 (fd. 104, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.01.2015 (f.d. 106-107, vol. I); actele procedurale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații cu anexe: procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație - controlul transiterii și primirii banilor din 30.12.2014; (f.d. 30-31, vol. I); procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor a întâlnirilor ce au avut loc între Eșanu Victoria și avocatul Chiosa Serghei, precum și cu alte persoane implicate la pretinderea și primirea mijloacelor bănești de la Eșanu Victoria din 23.01.2015 (f.d. 40-52, 60, vol. I).

Astfel, cercetând totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului, Chiosa Serghei, corect urmează a fi încadrate juridic în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar instanța de fond, aplicând eronat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, apreciind impropriu probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și prevederile art. 390 Cod de procedură penală, ajungând pripit și eronat la concluzia achitării inculpatului, Chiosa Serghei, pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, ținând cont de limitele învinuirii și a apelului declarat, instanța de apel a notat că în ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine faptul că, Chiosa Serghei exercitând profesia de avocat în baza licenței nr. 1180 din 13.07.2006, reprezentând interesele lui Eșanu Constantin, susținând că are influență asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei ultimului, a pretins de la Eșanu Victoria mijloace bănești în sumă de 1100 Euro, dintre care a primit mijloace bănești în sumă de 900 Euro, prin ce a comis trafic de influență în următoarele circumstanțe:

La 21.11.2014, Chiosa Serghei aflându-se pe str. Varnița, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Eșanu Victoria, de la care în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma de 300 Euro în vederea prestării serviciilor juridice, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens și a pretins suplimentar suma de 600 Euro, pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10 ca loc al executării pedepsei lui Eșanu Constantin și pentru procuror în vederea neatacării acesteia la Curtea de Apel.

La 27.11.2014, Chiosa Serghei în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, aflându-se în sediul Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău i-a comunicat lui Eșanu Victoria că deja s-a înțeles cu

judecătorul, cât și cu procurorul și urmează să le transmită banii anterior conveniți și totodată, Chiosa Serghei la 27.12.2014, aflându-se în parcare din apropierea Centrului Comercial „Grand Hall” de pe bd. D. Cantemir, mun. Chișinău, a pretins repetat mijloace bănești în cuantum de 800 Euro, afirmând că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit 600 Euro.

În opinia instanței de apel, în speță, prin acțiunile inculpatului, Chiosa Serghei, s-au periclitat în principal - buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică.

În acest context, instanța de apel a menționat că, pe parcursul examinării cauzei penale s-a constatat că, inculpatul Chiosa Serghei, susținând că are influență asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei lui Eșanu Constantin, a pretins de la Eșanu Victoria mijloace bănești în sumă de 1100 Euro, dintre care a primit mijloace bănești în sumă de 900 Euro, în acest sens.

Astfel, instanța de apel a reținut că în asemenea modalitate, inculpatul, avea scopul de a obține un profit din banii primiți de la Eșanu Victoria în virtutea influenței asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că, Chiosa Serghei exercitând profesia de avocat în baza licenței nr. 1180 din 13.07.2006, reprezentând interesele lui Eșanu Constantin, susținând că are influență asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei ultimului, a pretins de la Eșanu Victoria mijloace bănești în sumă de 1100 Euro, dintre care a primit mijloace bănești în sumă de 900 Euro, prin ce a comis trafic de influență în următoarele circumstanțe:

La 21.11.2014, Chiosa Serghei aflându-se pe str. Varnița, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Eșanu Victoria, de la care în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma de 300 Euro în vederea prestării serviciilor juridice, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens și a pretins suplimentar suma de 600 Euro, pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10 ca loc al executării pedepsei lui Eșanu Constantin și pentru procuror în vederea neatacării acesteia la Curtea de Apel. La 27.11.2014, Chiosa Serghei în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, aflându-se în sediul Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău i-a comunicat lui Eșanu Victoria că deja s-a înțeles cu judecătorul, cât și cu procurorul și urmează să le transmită banii anterior conveniți și totodată, Chiosa Serghei la 27.12.2014, aflându-se în parcare din apropierea Centrului Comercial „Grand Hall” de pe bd. D. Cantemir, mun. Chișinău, a pretins repetat mijloace bănești în cuantum de 800 Euro, afirmând că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit 600 Euro.

Acest fapt a fost probat în ședința de judecată prin declarațiile martorilor, Eșanu Pavel, Ciobanu Petru, Pleșca Sergi și Eșanu Victoria, cât și înregistrările convorbirilor dintre martorul Eșanu Victoria și inculpatul Chiosa Serghei.

Instanța de apel a reținut că, din materialele dosarului rezultă că în speță fapta prejudiciabilă s-a realizat sub toate cele două modalități normative. La concret în acțiunile inculpatului, Chiosa Serghei este prezentă pretinderea și primirea banilor pentru influențare asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei lui Eșanu Constantin.

În acest sens, nu poate fi reținută constatarea instanței de fond, care justifică acțiunile inculpatului, precum că sumele pretinse au fost un onorariu pe care Eșanu Victoria, conform clauzelor contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, refuza să le acorde inculpatului pentru serviciile prestate, or din suportul probatoriu care a fost supus unei cercetări minuțioase se constată contrariul, și anume că, Chiosa Serghei, în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma 300 euro, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens, iar apoi a pretins suplimentar suma de 600 euro pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr.10 locul executării pedepsei cet. Eșanu Constantin și pentru procuror în vederea neatacării acestei încheieri la Curtea de Apel.

Mai mult, în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, Chiosa Serghei aflându-se în sediul Judecătoriei Rîșcani, i-a comunicat lui Eșanu Victoria că deja s-a înțeles cu judecătorul, cât și cu procurorul și urmează să le trimită banii anterior conveniți ca să pretindă repetat mijloace bănești în cuantum de 800 euro, afirmând că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit 600.

Totodată, încheierea contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, nu reprezintă altceva decât, camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești, or acest contract nu îndeplinește toate exigențele prevăzute de lege nefiind indicat concret onorariul, mai mult la materialele cauzei penale se constată prezența contractului nr. 25 (f.d. 75- 80 VI), iar prin contrapunerea acestor contracte se constată că ele conțin date diferite privind cuantumul onorariului, beneficiarul serviciilor prestate.

Fiind audiat în calitate de bănuit, Chiosa Serghei nu a putut explica necesitatea perfectării a 2 contracte, suma diferită a onorariului specificat în acestea, inclusiv și faptul că, de facto contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014, a fost încheiat deja după pronunțarea încheierii judecătoriei Rîșcani din 12.12.2014, adică pe data de 27.12.2014.

Mai mult, instanța de fond eronat a pus la îndoială credibilitatea martorului Eșanu Victoria, în acest sens invocând prezența divergențelor declarațiilor prezentate la faza urmăririi penale și în instanța de fond, or acesta a confirmat faptul că Chiosa S. a pretins de la dînsa direct mijloacele bănești susținând faptul că, are influență și și-a realizat acea influență asupra judecătorului și procurorului din sect. Rîșcani. Mai mult, martorul Eșanu Victoria a confirmat că încheierea contractului urma să aibă loc după transmiterea banilor, unde urma să fie introdusă o sumă de bani mult mai mică, circumstanțe care de fapt le-a relatat și Chiosa

Serghei în calitatea sa de bănuț.

Totodată, declarațiile martorului Eșanu Victoria coroborează cu declarațiile martorului, Eșanu Petru, care a reiterat în instanța de apel, că Chiosa a mai solicitat aproximativ o mie euro, sumă ce urma să fie transmisă domnului Chiosa deoarece el spunea că trebuie dați bani și la judecător și la procuror, așa a înțeles el. Acestea le cunoaște doar din spusele lui Victoria.

De asemenea, stenogramele comunicărilor dintre Chiosa Serghei și Eșanu Victoria din 27.12.2014, consemnate în procesul-verbal. privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 23 ianuarie 2015 (f.d 40-52, voi. I), în care este consemnat că inculpatul Chiosa Serghei declară că „[...] *N-o vrut să ieie, n-o vrut să meargă judecătorul la, la asta, la trei sute, [...] i-am spus trei sute, trei sute, bun și seara m-o chemat înainte de hotărâre și o spus că nu merge, nu se premește încolo ncoace „ladno”, i-am dat cinci sute*”, „[...] *Da, și o mârș și trei sute i-am dat procurorului, după pentru și să dau, eu trebu să dau înainte de hotărâre [...], [...] Eu am dat opt sute și amu vedem și ni-o rămas nii [...], [...] Când lu procuror după asta iam dat știi că s nu pe urmă astăia. Judecătorului tot iam dat și înainte de cîteva zile, săptămâna șeia...[...]*. Aceste fraze confirmă pretinderea și primirea banilor de către inculpat pentru influențarea judecătorului și procurorului, și nu pot fi percepute ca provocare cu instigare din partea martorului Eșanu Victoria, care a fost contactată prin mesaj de inculpat și nu invers.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că din mijloacele de probă administrate în prima instanță și verificate în instanța de apel rezultă realizarea pe deplin a laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, atîta timp cît din declarațiile martorului, Eșanu Victoria, cât și din înregistrările audio reiese clar pretinderea, și primirea în schimbul influenței asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, a sumei în valoare de 1100 Euro, dintre care a primit mijloace bănești în sumă de 900 Euro, în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei lui Eșanu Constantin.

Instanța de apel a mai constatat că inculpatul, Chiosa Serghei, își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora.

De asemenea, în opinia instanței de apel sunt neîntemeiate afirmațiile apărării privind acțiunile de provocare din partea lui Eșanu Victoria. În acest sens, fiind de menționat că acțiunea de provocare se prezumă a fi întrunită în situația în care agentul provocator întreprinde nemijlocit acțiuni de atragere a persoanei în activitatea infracțională, convingerea ei prin diferite metode, influențarea acesteia de a lua decizii vizând primirea banilor în schimbul serviciului care nu ar fi legal sau ilegal.

La caz, instanța de apel a notat că, în situația în care inculpatul pretinde că a fost provocat la săvîrșirea infracțiunii, este necesar de a verifica dacă acesta putea fi în mod rezonabil considerat ca fiind implicat în activitatea infracțională respectivă pînă la implicarea poliției. Cu alte cuvinte, este necesar de verificat dacă Chiosa Serghi ar fi săvîrșit infracțiunea în lipsa pretinsei provocări. În acest sens, instanța

de apel a stabilit că prima instanță în mod eronat a concluzionat asupra prezenței unei provocări în cazul dat. Or, în moment ce martorul, Eșanu Victoria, a sesizat faptul că suma de bani care i se cere a fi transmisă inculpatului era pentru influența judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, aceasta a sesizat organele de resort, care în situația de față nu au făcut decît să instruceze și să instrumenteze cauza în vederea cercetării de mai departe a derulării stării de fapt, dar nicidecum de a favoriza și a atrage în mediul ilicit pe inculpatul Chiosa Serghei, după cum consideră apărarea.

Sub aspectul dat, experimentul operativ presupune acțiuni directe ce vizează atragerea persoanei într-o ambianță ilegală, adică impunerea ei prin diferite metode de a se implica în activități care i-ar periclita imaginea sa și imaginea autorității publice, pentru ca în cele din urmă a pona o cauză penală și a o supune unei pedepse, adică atingerea unui scop bine stabilit inițial.

În cazul de față, însă în opinia instanței de apel, nu sunt întrunite condițiile unei acțiuni de provocare a inculpatului Chiosa S.

În consecință, instanța de apel a constatat că prezenta infracțiune a fost realizată fără a fi efectuată intervenția statului în cazul de față, adică fără o careva infracțiune de provocare din partea agenților statului, ținând cont de faptul că scopul și nemijlocit faza inițială de comitere a infracțiunii de trafic de influență a fost pusă în realizare de la bun început de către inculpatul Chiosa Serghei.

Totodată, instanța de apel a respins poziția instanței de fond precum că învinuirea în speță nu este una precisă și clară, deoarece în cauza deferită judecătii reieșind din analiza textuală a rechizitoriului, instanța de apel a constatat că acesta corespunde exigențelor legale, iar învinuirea înaintată inculpatului este una certă, concretă, formulată cu maximă precizie și claritate. De asemenea, nu poate fi reținut nerespectarea art. 254 Cod de procedură penală de către organul de urmărire penală.

În acest context, instanța de apel a reținut că prima instanță în cadrul sentinței nu a apreciat probele prezentate, dînd prioritate declarațiilor inculpatului Chiosa Serghei din cadrul cercetării judecătorești, în pofida faptului că acestea nu coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate la faza urmăririi penale și în instanța de judecată.

Ca concluzie asupra celor relatate, luînd în considerare motivele expuse mai sus, cît și încadrarea juridică justă a acțiunilor inculpatului, Chiosa Serghei, instanța de apel a constatat temeinicia și legalitatea cererii de apel înaintate de procuror.

Astfel, în virtutea celor expuse, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Chiosa S. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece vinovăția acestuia a fost demonstrată indubitabil.

La aplicarea pedepsei, instanța de judecată a conchis că, conform prevederilor art. 76, 77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante sau agravante n-au fost stabilite.

Astfel, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune gravă, de

persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, anterior nefiind condamnat, nu și-a recunoscut vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Din conținutul componentei de infracțiune prevăzute de art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii), reiese stabilirea de către legiuitor a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, inclusiv personalitatea inculpatului Chiosa Serghei, luând în considerație în special politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul. În acest sens, instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului, Chiosa Serghei, poate fi atins prin aplicarea pedepsei penale sub formă de amendă, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, și anume faptul că inculpatul nu are antecedente penale și a comis o infracțiune gravă.

La fel, urmează a fi respinsă poziția instanței de fond precum că învinuirea în speță nu este una precisă și clară.

16. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat și avocatul acestuia Mămăligă I., care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel judecând apelul procurorului, contrar prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, fără audierea martorului declarant Eșanu V. și stabilirea de mărturii acuzatorii din partea altor martori, nefondat a pronunțat o hotărâre de condamnare față de învinuitul Chiosa S.;

- prin neaducerea în fața instanței de apel a martorului-declarant Victoria Eșanu, apărarea a fost lipsită de posibilitatea de a pune întrebări acestui martor și în ansamblu s-a încălcat drepturile inculpartului la un proces echitabil;

- la solicitarea procurorului au fost audiați martorii Petru Ciobanu, Sergiu Plesca și Pavel Eșanu. Declarațiile acestor martori nu diferă de cele date în instanța de fond și de fapt depozițiile lor nu constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului;

- de către procurorul participant în instanța de apel, după cum prevede pct. 14 al HPCSJ nr.12 din 24.12.2012, nu s-a prezentat la judecarea apelului careva probe suplimentare în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului S. Chiosa;

- instanța de apel judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare nu era în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare;

- de către instanța de apel s-a încălcat și prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, fiindcă instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către apărare față de rezultatele anumitor acțiuni de urmărire penală (ridicarea contractului de acordare a asistenței juridice de la martorul Eșanu V., cercetarea acestui contract, ridicarea și cercetarea mandatului avocatului Chiosa S.

de la judecătoria sec.Rîșcani), cât și la măsurile speciale de investigație, petrecute cu încălcări esențiale a normelor de procedură penală;

- probele menționate confirmă declarațiile inculpatului Chiosa S., că întocmirea contractului a fost de el personal, la întâlnirea cu Victoria Eșanu, care a avut loc pe data de 24 noiembrie 2014 pe str.Varnița în mun.Chișinău și înscrierea cu creionul a sumei onorarului a avut loc din faptul, că V. Eșanu nu dispunea de suma convenită, mărturisind, că banii transmiși ei de tatăl-socru C. Eșanu pentru încheierea contractului, ea i-a investit la procurarea mărfii și s-a asumat angajamentul de achitare a sumei date mai târziu;

- trece cu vederea instanța de apel acțiunile inculpatului cercetate în ședința de judecată și care dovedesc intenția lui de acordare a asistenței juridice, dar nu de camuflare a intențiilor criminale;

- nu s-a expus instanța de apel și asupra încălcărilor esențiale comise de organul de urmărire penală la petrecerea măsurii speciale de investigații - controlul transmiterii și primirii banilor în sumă de 600 euro de la V.Eșanu de către S.Chiosa pe data de 27.12.14. Posibil din faptul, că această măsură a fost documentată cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, astfel se necesita autorizația judecătorului de instrucție, care nici nu a fost solicitată. În ordonanța procurorului nu se specifică petrecerea documentării sau înregistrarea comunicărilor. De asemenea, măsura dată a fost efectuată și cu încălcarea prevederilor art. 132⁴ alin.(3) Cod de procedură penală, fiindcă ea a nu a fost efectuată de OUP sau de către ofițerii de investigații ai subdiviziunilor specializate, dar de martorul V.Eșanu. Reproducerea acestor comunicări pe suportul de hîrtie nu corespunde cerințelor art. 132⁹ alin. (9) Cod de procedură penală din faptul, că stenograma nu este semnată pe fiecare pagină de persoana care a întocmit-o, nu este indicat ora și durată comunicărilor, nu se știe de cine a fost întocmită;

- reieșind din conținutul ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitorului procurorul îl învinuiește pe S. Chiosa și în comiterea modalității normative de comitere a traficului de influență „pretinderea repetată și primirea mijloacelor bănești”. O acuzare vagă și neîntemeiată. Circumstanță care în mod direct contravine prevederilor art.art. 17 și 24 CPP (asigurarea dreptului la apărare și contradicționalitate în proces penal) și concomitent atestestează dreptul fundamental grantat al persoanei, enunțat la art. 20 din Constituție și art. 6 paragraf 3 lit. a) din convenția Europeană pentru drepturile și libertățile fundamentale ale Omului;

- instanța de apel, contrar prevederilor pct. 7 alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală a admis o cale de atac neprevăzută de lege și nu s-a expus asupra invocării inadmisibilității cererii de apel;

- consideră pasibil de respins apelul declarat asupra sentinței Judecătoriei Ciocana din 08.07.2016 și ca fiind inadmisibil, fiindcă a fost depus de o persoană care nu era în drept să o facă, deoarece procurorul menționat nu a fost împuternicit printr-o dispoziție separată ca să declare apel în locul procurorului care nemijlocit a

participat la examinarea cauzei și în astfel de circumstanțe acțiunile lui nu cad sub prevederile art. 401 Cod de procedură penală;

- instanța de apel, la adoptarea deciziei de condamnare a inculpatului contrar prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, și-a întemeiat concluzia pe probele cercetate de prima instanță, fără verificarea lor în ședința de judecată a instanței de apel și fără consemnarea lor în procesul-verbal;

- instanța de apel nici nu a dat citire depozițiilor martorului-declarant Victoria Eșanu date la organul de urmărire penală și audierii ei în instanța de fond. S-a limitat la expunerea selectată a declarațiilor martorului V.Eșanu date în instanța de fond în decizia de condamnare, fără a le contrapune cu mărtiriile de la faza urmăririi penale și a le aprecia prin prisma veridicității lor;

- martorul-declarant Eșanu V. nu a confirmat instanței de fond faptul pretinderii din parte avocatului a unei sume bănești pentru sine susținând, că el are influență asupra persoanelor publice pentru favorizare la luarea de decizii. La întrebarea apărării, ce s-a mai discutat cu inculpatul la întâlnirea și înțelegerea despre acordarea asistenței juridice V. Eșanu a declarat, că nimic pur și simplu după transmiterea banilor pentru acordarea serviciilor juridice sau despărțit, convenind a implicarea lui S.Chiosa în apărarea intereselor lui Constantin Eșanu;

- nu a negat martorul-declarant nici contactarea telefonică din partea ei a avocatului înainte de ședința de judecată, seara pe data de 26.11.14. Fapt care confirmă direct tentativa ei de provocare și care este probată prin declarațiile învinuitului și martorului acuzării Petru Ciobanu;

- de asemenea V. Eșanu a mărturisit instanței de judecată și neîncrederea ei, că avocatul S. Chiosa a avut careva discuții cu factorii de decizie și nu crede, că a avut loc vreo influență la judecător sau la procuror. Fapt confirmat prin declarațiile, că S.Chiosa „nici nu a recunoscut procurorul, după ce acela a intrat în sala de ședință, o sută de procente era convinsă, că inculpatul vrea s-o amăgească și să puie suma de bani cerută în buzunar și că acțiunile lui sînt nu altceva, decît o escrocherie”, împrejurare care cade sub prevederile punctului 14.2 al hotărîrii explicative al CSJ nr.11 din 22.12.14 și anume, că influență asupra factorului de decizie trebuie să fie credibilă și posibilă;

- declarațiile menționate de V.Eșanu și susținute în fața instanței de fond nu au fost luate în considerație de instanța de apel și ca rezultat s-a decis luarea unei hotărîri nefondate;

- face referire instanța de apel și la alte probe consemnate prin procesele-verbale de ridicare a documentelor, de cercetare a obiectelor, de cercetare la fața locului, de examinare a obiectului, de percheziție, însă care în ansamblu dovedesc faptul, că prestatorul de servicii și-a îndeplinit obligațiile contractuale, iar beneficiarul V. Eșanu nu a dorit să achite onorarul convenit;

- instanța de apel a pus la baza deciziei sale exclusiv o interpretare a probelor, diferită de interpretarea făcută de instanța de fond. Textul deciziei este o simplă enumerare a probelor cu mențiunea, că „vinovăția inculpatului este dovedită”, fără o argumentare temeinică a faptului din ce motiv aceleași probe examinate de

instanța de fond au fost apreciate diferit;

- din partea avocatului S. Chiosa nu a fost comisă vreo modalitate normativă de comitere a traficului de influență și anume pretinderea, acceptarea sau primirea de mijloace bănești sau alte facilități pentru sine susținând că, are influență asupra factorilor de decizie de la judecătoria și procuratura sec. Rîșcani;

- instanța de apel contrar prevederilor paragrafului 1 a art. 6 a Curții Europene a Drepturilor Omului nu și-a motivat decizia cu impunere a unui răspuns la fiecare argument important pentru rezultatul procesului, adică necesitatea unui răspuns special în hotărîre;

- în urma cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine, că acțiunile inculpatului Chiosa S. întreprinse pînă la data de 12.12.14, cînd a fost pronunțată încheierea Judecătoriei sect. Rîșcani și cele petrecute după 16 decembrie 2014, nu cad sub prevederile art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal sau sub o altă nomă a Codului penal;

- prima instanță, contrar instanței de apel a dat o apreciere tuturor dovezilor administrate și cercetate în ședințele de judecată și că sentința de achitare se bazează atât pe probele administrate de acuzatorul de stat, de apărare și poziția inculpatului, care nici la o etapă de cercetare nu a recunoscut vina în cele incriminate;

- instanța de apel și-a întemeiat concluzia pe probele cercetate de prima instanță fără verificarea lor în ședința de judecată a instanței de apel și fără audierea martorilor acuzării a căror declarații constituie o mărturie acuzatorie.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) Cod de procedură penală.

17. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corespunzător a încadrat acțiunile făptuitorului, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii. Cu referire la afirmațiile recurentului că, instanța de apel a admis o cale de atac neprevăzută de lege, temei pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, fapt exprimat, în viziunea lui, că a fost admis apelul depus de persoană care nu era în drept s-o facă, a menționat că procurorul Catan Sergiu prin dispoziția motivată a procurorului interimar al Procuraturii Anticorupție (f.d. 83 vol. II), a fost inclus în grupul de procurori pentru reprezentarea învinuirii în instanța de judecată, nemijlocit a participat la judecarea cauzei, cade sub prevederile art. 401 Cod de procedură penală și, ca participant la proces, a fost investit cu dreptul de a contesta soluția instanței de fond. Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel a încălcat prevederile art. 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, nerespectând procedura condamnării inculpatului după ce prima instanță l-a achitat și anume, martorul acuzării Viorica Eșanu nu a fost audiată pe viu, instanța de apel, limitându-se doar la verificarea acestor mărturii prin citirea lor, nu pot servi temei

pentru casarea deciziei deoarece, conform materialelor cauzei, au fost întreprinse toate măsurile pentru aducerea lui în fața instanței, însă audierea acestui martor a fost imposibilă. Deși declarațiile acestui martor constituie o mărturie acuzatorie, ea nu este susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, deoarece vinovăția acestuia este dovedită printr-un cumul de probe concludente care au fost verificate și apreciate corect de către instanța de apel.

18. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de a-l respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către inculpat și avocatul acestuia, se indică temeiurile pentru recurs prevăzute de pct. 6), 7) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv.*

Colegiul penal lărgit constată că unul din principalele motive invocate de recurenți vizează critica aprecierii probelor de către instanța de apel. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Totodată, Colegiul penal lărgit statuează că, critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu

caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile. În același context, Colegiul penal constată că temeiurile pentru recurs sunt invocate nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor, cu mențiunea asupra faptului că instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător probele.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că judecând apelul declarat, instanța de apel, rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție și condamnare a lui Chiosa S. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului, precum că instanța de apel a dat o apreciere injustă probelor.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, iar partea descriptivă a deciziei cuprinde, în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Cu referire la argumentul invocat de recurenți, precum că instanța de apel judecând apelul procurorului, contrar prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, fără audierea martorului declarant Eșanu V. și stabilirea de mărturii acuzatorii din partea altor martori, nefondat a pronunțat o hotărâre de condamnare față de învinuitul Chiosa S., Colegiul penal îl respinge ca fiind declarativ.

Astfel, în conformitate cu art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de **condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți**. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Instanța de recurs constată, că în ședința instanței de apel au fost audiați inculpatul Chiosa S., totodată au fost audiați martorii Ciobanu P. (f.d. 46-47 v. IV) Pleșca S. (f.d. 51-52 v. IV), Eșanu P. (f.d. 53-54 v. IV), la fel au fost cercetate materialele cauzei, care au fost consemnate și în procesul-verbal (f.d. 55-57 v. IV). Reieșind din cele expuse, Colegiul penal atestă că la baza deciziei, instanța de apel a pus declarațiile acuzatorii ale martorilor sus menționați, care au fost audiați pe viu în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, astfel decizia instanței de apel corespunde prevederilor legale și nu au fost încălcate careva drepturi ale inculpatului.

Cu referire la faptul că, în fața instanței de apel nu a fost adus martorul declarant Eșanu V., acesta nefiind audiat pe viu, instanța de recurs reține că, faptul dat nu poate servi temei de casare a deciziei, deoarece condamnarea inculpatului Chiosa S. se întemeiază nu doar pe declarațiile martorului Eșanu V., dar și pe alte probe cercetate și declarațiile martorilor audiați pe viu în instanța de apel, dintre care **declarațiile martorului Eșanu P.**, care a relatat că soția sa Victoria este peste hotare, totodată a confirmat faptul că, banii s-au cerut pentru judecător și procuror; **procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație - controlul transmiterii și primirii banilor din 30.12.2014**, conform căruia s-a stabilit că, la 27.12.2014 Eșanu Victoria s-a prezentat în sediul Centrului Național Anticorupție, a primit suma de 600 Euro în bancnote cu nominalul a câte 50, 20, 10 și 5 Euro și s-a deplasat la Centru Comercial „Grand Hall”, unde aproximativ la orele 12:30, la parcare specializată a centrului comercial de pe bd. Cantemir, mun. Chișinău s-a întâlnit cu avocatul Chiosa Serghei. La invitația ultimului, Eșanu Victoria a urcat în automobilul ce aparține lui Chiosa Serghei, de model „Toyota Corolla”, cu n/î CQA, amplasat pe teritoriul parcării centrului comercial „Grand Hall”, au discutat ceva timp, după care într-o singură tranșă, la orele 12:53 a transmis lui Chiosa Serghei suma de 600 Euro (f.d. 30-31, vol. I); **procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor a întâlnirilor ce au avut loc între Eșanu Victoria și avocatul Chiosa Serghei, precum și cu alte persoane implicate la pretinderea și primirea mijloacelor bănești de la Eșanu Victoria din 23.01.2015, în temeiul ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție Eugen Balan din 26.12.2014 și încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani nr. 11-4209/2014 din 26.12.2014**, conform căruia s-a stabilit că comunicările interceptate au fost înregistrate pe suport electronic de tip CD-R de model „Barges”, număr de inventar a DAO a CNA 1501, pe care se conțin fișierul audio: „12.32.29(27-12-2014) t. wav” și fișierul video „27.12.2014 12-33-12 t. avi. În urma ascultării înregistrărilor

s-a constatat că în discuții Eșanu V. îi declară că la moment dispune doar de 600 euro și că restul sumei o va achita mai târziu, fapt ce l-a indignat pe Chiosa S., spunând că a achitat de la dânsul procurorului și judecătorului din sect. Rîșcani, mun. Chișinău pentru decizia favorabilă în privința condamnatului Eșanu C., însă până la sfârșit a primit suma de 600 euro, primind asigurări că suma restantă, va fi achitată până la 15.01.2015 (f.d. 40-52, 60, voi. T). Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare a inculpatului Chiosa S., respectând prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului, în urma celor expuse urmând a fi respinsă și critica recurentului precum că, la judecarea apelului nu au fost prezentate careva probe în susținerea acuzației penale aduse inculpatului.

Totodată, nu este fondată nici critica în sensul pretinderii că, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către apărare față de rezultatele anumitor acțiuni de urmărire penală (ridicarea contractului de acordare a asistenței juridice de la martorul Eșanu V., cercetarea acestui contract, ridicarea și cercetarea mandatului avocatului Chiosa S. de la judecătoria sec.Rîșcani), cât și la măsurile speciale de investigație, petrecute cu încălcări esențiale a normelor de procedură penală. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că în ședința de judecată a instanței de apel au fost cercetate inclusiv și procesele verbale de ridicare a documentelor, astfel instanța de apel apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, just a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost confirmată.

Ce ține de critica, precum că măsurile speciale de investigație au fost petrecute cu încălcări, Colegiul penal reține că prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 ianuarie 2015, a fost confirmată legalitatea efectuării măsurii speciale de investigație: interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor a întâlnirilor ce au avut loc între Eșanu V. și avocatul Chiosa S., înregistrate pe suportul în original CD-R de model „BARGES” cu nr. 1501. Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit conchide, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportând norma dată la argumentele supuse analizei precum că, au fost admise încălcări esențiale de către organul de urmărire penală la petrecerea măsurii speciale de investigații – controlul transmiterii și primirii banilor în sumă de 600 euro de la Eșanu V. de către Chiosa S., pe data de 27.12.2014, Colegiul penal lărgit atestă că, din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul sau apărătorul acestuia ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa

respectivă a urmăririi penale, fiindu-le aduse la cunoștință materialele procesului penal, respectiv nici una dintre părți nu a contestat actele procesuale întocmite. Astfel, invocarea nulității actelor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența CEDO, prin care s-a stabilit că probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Astfel, Curtea în cazul *Schenk c. Elveției* (12 iulie 1988), a precizat că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

Referitor la criticile din recurs precum că, acuzarea este vagă și neîntemeiată, instanța de recurs le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul reține, că în conformitate cu prevederile art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, rechizitoriul se compune din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal dacă constată asemenea temeiuri. Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui și mențiunea despre trimiterea dosarului în instanța judecătorească competentă.

Colegiul penal lărgit remarcă, că învinuirea înaintată lui Chiosa S., prin rechizitoriu, este clară și concretă fiind indicată formularea învinuirii care i se incriminează, cu încadrarea juridică a acțiunilor acestuia. Astfel, în rechizitoriu este descrisă fapta ce i se incriminează lui Chiosa S. în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar instanța de apel just reieșind din probatoriul administrat în cauză și în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1), a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, consecințele infracțiunii. Mai mult ca atât, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, la data de 28.09.2015 (f.d. 151 v. II), inculpatul în prezența apărătorului lor, a declarat, că învinuirea îi este clară, însă nu recunoaște vina, ceea ce este un drept al său. Prin urmare, Colegiul penal constată, că acuzatul Chiosa S. a fost informat într-o limbă pe care o cunoaște în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației împotriva sa, declarând în fața instanței de judecată în prezența avocatului prin viu grai, că îi este clară învinuirea adusă, așa cum prescriu garanțiile prevăzute la art. 6§3 lit. a) al Convenției europene.

Totodată, instanța de recurs reține că, la acest aspect s-a expus întemeiat și instanța de apel, în decizia adoptată, care a menționat că reieșind din analiza textuală a rechizitoriului acesta corespunde exigențelor legale, iar învinuirea înaintată inculpatului este una certă, concretă, formulată cu maximă precizie și

claritate. De asemenea, nu poate fi reținut nerespectarea art. 254 Cod de procedură penală, de către organul de urmărire penală.

În partea ce vizează invocarea cazului de casare, prevăzut la pct. 7) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a admis o cale de atac neprevăzută de lege și nu s-a expus asupra invocării inadmisibilității cererii de apel, care a fost depusă de o persoană care nu era în drept să o facă, Colegiul menționează că, procurorul Catan Sergiu prin dispoziția motivată a procurorului interimar al Procuraturii Anticorupție (f.d. 83 vol. II), a fost inclus în grupul de procurori pentru reprezentarea învinuirii în instanța de judecată, nemijlocit a participat la judecarea cauzei, astfel cade sub prevederile art. 401 Cod de procedură penală și ca participant la proces, a fost investit cu dreptul de a contesta soluția primei instanțe.

Ce ține de argumentul recurențelor, precum că se confirmă direct tentativa de provocare, care este probată prin declarațiile învinuitului și martorului acuzării Ciobanu P., instanța de recurs reține, că instanța de apel s-a expus argumentat și la acest aspect, indicând just că în situația în care inculpatul pretinde că a fost provocat la săvârșirea infracțiunii, este necesar de a verifica dacă acesta putea fi în mod rezonabil considerat ca fiind implicat în activitatea infracțională respectivă până la implicarea poliției. Cu alte cuvinte, este necesar de verificat dacă Chiosa Serghei ar fi săvârșit infracțiunea în lipsa pretinsei provocări. De asemenea, stenogramele comunicărilor dintre Chiosa Serghei și Eșanu Victoria din 27.12.2014, consemnate în procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 23 ianuarie 2015 (f.d 40-52, voi. I), în care este consemnat că inculpatul Chiosa Serghei declară că „[...] N-o vrut să ieie, n-o vrut să meargă judecătorul la, la asta, la trei sute, [...] I-am spus trei sute, trei sute, bun și seara m-o chemat înainte de hotărâre și o spus că nu merge, nu se premește încolo ncoace „ladno”, i-am dat cinci sute”, „[...] Da, și o mărs și trei sute i-am dat procurorului, după pentru și să dau, eu trebu să dau înainte de hotărâre [...], [...] Eu am dat opt sute și amu vedem și ni-o rămas nii [...], [...] Când lu procuror după asta iam dat știi că nu pe urmă astăia. Judecătorului tot i-am dat și înainte de câteva zile, săptămâna șeia...” Aceste fraze confirmă pretinderea și primirea banilor de către inculpat pentru influențarea judecătorului și procurorului, și nu pot fi percepute ca provocare cu instigarea din partea martorului Eșanu Victoria, care a fost contactată prin mesaj de inculpat și nu invers. Din aceste circumstanțe rezultă că, martorul nu a efectuat careva influențe asupra inculpatului. În acest sens, instanța de apel legal a stabilit că, prima instanță în mod eronat a concluzionat asupra prezenței unei provocări în cazul dat. Or, în moment ce martorul, Eșanu Victoria, a sesizat faptul că, suma de bani care i se cere a fi transmisă inculpatului era pentru influența judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, aceasta a sesizat organele de resort, care în situația de față nu au făcut decît să instruceze și să instrumenteze cauza în vederea cercetării de mai departe a derulării stării de fapt, dar nicidecum de a favoriza și a atrage în mediul ilicit pe inculpatul Chiosa Serghei, după cum consideră apărarea.

Sub aspectul dat, experimentul operativ presupune acțiuni directe ce vizează atragerea persoanei într-o ambianță ilegală, adică impunerea ei prin diferite metode de a se implica în activități care i-ar periclita imaginea sa și imaginea autorității publice, pentru ca în cele din urmă a pona o cauză penală și a o supune unei pedepse, adică atingerea unui scop bine stabilit inițial. În cazul de față însă nu sunt întrunite condițiile unei acțiuni de provocare a inculpatului Chiosa S.

În consecință, Colegiul penal lărgit reține că prezenta infracțiune a fost realizată fără a fi efectuată intervenția statului în cazul de față, adică fără o careva infracțiune de provocare din partea agenților statului, ținând cont de faptul că, scopul și nemijlocit faza inițială de comitere a infracțiunii de trafic de influență a fost pusă în realizare de la bun început de către inculpatul Chiosa Serghei, astfel instanța de recurs respinge și critica recurenților precum că prestatorul de servicii și-a îndeplinit obligațiile contractuale, iar beneficiarul Eșanu V. nu a dorit să achite onorariul convenit.

Ce ține de criticile recurenților, precum că instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile martorului Eșanu V., date în prima instanță, astfel a fost luată o hotărâre nefondată, Colegiul penal atestă că instanța de apel și la această critică s-a expus, menționând întemeiat că instanța de fond eronat a pus la îndoială credibilitatea martorului Eșanu Victoria, în acest sens invocând prezența divergențelor declarațiilor prezentate la faza urmăririi penale și în instanța de fond, or acesta a confirmat faptul că Chiosa S. a pretins de la dânsa direct mijloacele bănești susținând faptul că, are influență și și-a realizat acea influență asupra judecătorului și procurorului din sect. Rîșcani. Mai mult, martorul Eșanu Victoria a confirmat că, încheierea contractului urma să aibă loc după transmiterea banilor, unde urma să fie introdusă o sumă de bani mult mai mică, circumstanțe care de fapt le-a relatat și Chiosa Serghei în calitatea sa de bănuit. Totodată, declarațiile martorului Eșanu Victoria coroborează cu declarațiile martorului, Eșanu Petru, care a reiterat în instanța de apel, că Chiosa a mai solicitat aproximativ o mie euro, sumă ce urma să fie transmisă domnului Chiosa, deoarece el spunea că trebuie dați bani și la judecător și la procuror, așa a înțeles el. Acestea le cunoaște doar din spusele Victoriei.

Nu este întemeiat nici următorul motiv de critică din recurs, precum că avocatul Chiosa S. nu a comis vreo modalitate normativă de comitere a traficului de influență și anume pretinderea, acceptarea sau primirea de mijloace bănești sau alte facilități pentru sine, susținând că are influență asupra factorilor de decizie de la judecătorie sau procuratură. În acest sens, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel just a stabilit că, din materialele dosarului rezultă că, în speță fapta prejudiciabilă s-a realizat sub cele două modalități normative. La concret în acțiunile inculpatului, Chiosa Serghei este prezentă pretinderea și primirea banilor pentru influențare asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei lui Eșanu Constantin.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că corect au fost calificate acțiunile inculpatului în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar din ansamblu de probe administrate, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, în acțiunile acesteia fiind prezente elementele infracțiunii incriminate și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 7) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Totodată, instanța de recurs reține, că hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către inculpat și avocatul acestuia Mămăligă Igor, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

19. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpat și de către avocatul acestuia Mămăligă Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Chiosa Serghei Xxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 17 ianuarie 2020.

Președinte	Cobzac Elena
Judecător	Mardari Dumitru
Judecător	Vascaș Nina
Judecător	Ghervas Maria
Judecător	Bejenaru Iurie